

Arrest

nr. 83 315 van 20 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 21 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DEL MARMOL en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Ijebu-Ode. U bent een etnische Yoruba en hangt – zoals uw vader en moeder - het paganisme aan. Uw vader was hoofdpriester van de cultus van Agemo en werd in die hoedanigheid dikwijls geconsulteerd bij ziekte of problemen. Toen uw oudere zus (F.) ernstig ziek werd, probeerden uw vader en moeder haar gedurende lange tijd te genezen via rituelen en offergaven, maar niets hielp. Vorig jaar kwam een christelijke priester op bezoek in jullie dorp. Jullie hoorden dat hij wonderen had verricht en deden beroep op hem voor de genezing van uw zus. 3 dagen nadat u uw zus bij de priester had gebracht verbeterde haar toestand en nadien genas ze ook. Uw vader was dermate onder de indruk van

de macht van de priester dat hij zijn eigen geloof afzwoer en de kerk van de priester wilde leren kennen. Hij weigerde nog rituelen te vervullen volgens zijn vroegere cultus. Volgens de traditie van uw vaders vroegere cultus moet iemand die dat geloof afzweert het hart van zijn oudste zoon offeren. 2 leden van de cultus kwamen hem daar attent op maken bij hem thuis, maar hij zei hen dat hij weigerde zijn zoon te laten doden en diens hart te offeren. 3 dagen later kwamen leden van de cultus 's nachts naar jullie huis, met de bedoeling u op te halen. U vluchtte met uw jongere zus (T.) naar Lagos. Daar sliepen jullie onder bruggen. Een week na jullie aankomst in Lagos kwamen 5 à 6 leden van de cultus naar de plaats waar u toen met uw zus verbleef. Zij wilden u komen halen, maar u liep weg. U zag nog dat uw zus (T.) met een machete werd aangevallen. U bedelde geld bij elkaar en nam de bus naar (T.), een man die zaakwaarnemer was van uw vader. (A.) was te bang om u onderdak te geven en nam u mee naar een vriend van hem die in de bush rond Lagos verbleef. (A.) reisde met u vanuit Lagos per vliegtuig naar België. Hij liet u hier onverwacht achter. U vroeg op 5 november 2010 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelde Nigeria te hebben verlaten omdat u vreest dat leden van de cultus die uw vader vroeger aanhing u willen doden om uw hart te kunnen offeren, maar hierbij dienen volgende opmerkingen te worden gemaakt.

Er kan ten eerste worden opgemerkt dat u een aantal tegenstrijdige en vage verklaringen aflegde omtrent cruciale elementen/personen in uw asielrelaas.

Voor wat betreft uw geboorte- en woonplaats bleek u incoherente verklaringen te hebben afgelegd. In de vragenlijst van de DVZ stelde u geboren te zijn in Ijebu (Ogun State) (gehoor DVZ dd. 29 november 2011, pt. 5) en u preciseerde in het dorp Ishuwo in de stad Ijebu te hebben geleefd (pt. 9). Wanneer u tijdens het gehoor door het CGVS werd gevraagd waar u geboren en getogen bent, noemde u Ijebu-Ode - hetgeen u als stad omschreef - en noemde u als precieze plaats van geboorte en permanent verblijf Oke Moyin, wat volgens u een dorp is (gehoor CGVS, p. 3). Er was tijdens het gehoor door het CGVS volstrekt geen sprake van het door u tijdens het gehoor door DVZ genoemde Ishuwo als plaats van verblijf. Merkwaardig genoeg wist u tijdens het gehoor door het CGVS uw woonplaats ook niet te situeren in één van de Nigeriaanse (deel)staten (gehoor CGVS, p. 3), hetgeen uiterst merkwaardig is omdat u verklaarde altijd in Oke Moyin in Ijebu-Ode te hebben gewoond (gehoor CGVS, p. 3), waaruit kan worden afgeleid dat u altijd in dezelfde (deel)staat heeft gewoond. Op de vraag of u staten van Nigeria kent, antwoordde u bevestigend en noemde u Lagos (wat inderdaad een (deel)staat van Nigeria is), maar verklaarde u nooit naar andere staten te zijn geweest (gehoor CGVS, p. 3). Nogmaals gevraagd in welke staat u heeft gewoond, antwoordde u dan weer dat u geen staten kent (gehoor CGVS, p. 3). Dit alles is bijzonder merkwaardig omdat u tijdens het gehoor door de DVZ Ogun State noemde als de staat waarin uw geboorte- en woonplaats Ijebu zich situeert en waar u dus heeft gewoond (cf. supra). Het komt niet geloofwaardig over dat u de naam zou zijn vergeten van de staat waar u permanent beweert te hebben gewoond, te meer omdat u deze naam tijdens het gehoor door de DVZ wel noemde.

Deze vaststellingen roepen vragen op bij uw (permanent) verblijf in het dorp Oke Moyin in Ijebu-Ode, en ondermijnen dan ook bij voorbaat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die zich daar volgens u zouden hebben voorgedaan.

Verder legde u ook tegenstrijdige en onsamenhangende verklaringen af over uw geboortjaar en leeftijd.

Bij registratie van uw asielaanvraag op 5 november 2010 (zie bijlage 26) gaf u het geboortjaar 1991 op en verklaarde u 19 jaar oud te zijn. Toen u later, op 29 november 2010, opnieuw door de DVZ werd uitgenodigd voor gehoor, verklaarde u echter 17 jaar oud te zijn en verantwoordde u dit door te stellen dat u verkeerdelijk werd ingeschreven, aangezien er geen tolk bij de inschrijving aanwezig was en voegde u eraan toe dat u analfabeet was en dus niet in staat om de gegevens op uw bijlage 26 te controleren (zie schrijven van DVZ dd. 29 november 2010 in het administratief dossier). Uit een schrijven van de Dienst Voogdij blijkt dat een medisch leeftijdsonderzoek werd uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis Brussel op 30 juni 2011 en dat is gebleken dat uw leeftijd toen op 22,1 jaar kon worden geschat (met een standaarddeviatie van 1,7 jaar). De door u voorgelegde documenten, met name een getuigschrift van geboorteregistratie (dd. 17 november 1994) en een getuigschrift van de lokale overheid van Ijebu-Ode werden niet door de Dienst Voogdij in aanmerking genomen omdat de documenten niet gelegaliseerd zijn en omdat de leeftijd die uit deze documenten kan worden afgeleid meer dan 3 jaar afwijkt van de leeftijd die uit het leeftijdsonderzoek is gebleken, hetgeen niet als redelijk kan aanvaard worden (zie document Dienst Voogdij, dd. 13 juli 2011). Bijgevolg wordt u niet als minderjarige beschouwd.

Nadat deze beslissing door de Dienst Voogdij werd genomen en u tijdens het gehoor door de DVZ op 29 november 2011 werd gevraagd hoe oud u was, verklaarde u intussen 18 jaar te zijn (pt. 4). Wanneer u tot slot tijdens het gehoor door het CGVS werd gevraagd naar uw geboortjaar en leeftijd, antwoordde u noch uw geboortjaar, noch uw leeftijd te kennen en kon u ook niet preciseren of u jonger of ouder dan 18 jaar bent (gehoor CGVS, p. 2). Deze onsamenhangende verklaringen omtrent een essentieel gegeven als uw leeftijd komen weinig ernstig voor en roepen bijkomende vragen op naar de waarachtigheid van uw asielrelaas.

Tevens legde u ook vage verklaringen af over enkele personen die – zo blijkt althans uit uw verklaringen – een cruciale rol zouden hebben gespeeld in uw asielrelaas. Zo stelde u dat uw vader zijn traditionele godsdienst de rug toekeerde toen hij onder de indruk raakte van de kracht van een priester, die erin slaagde uw zus te genezen (gehoor CGVS, p. 6). Wanneer u gevraagd werd of u de naam van de priester kent, antwoordde u ontkennend (gehoor CGVS, p. 7). Dit is erg bedenkelijk omdat u beweerde dat in uw dorp over de priester gepraat werd omdat hij wonderen verrichte, omdat uw vader in de ban van hem raakte (gehoor CGVS, p. 6) en omdat u zich bovendien persoonlijk met uw zieke zus naar de plaats begaf waar de priester in jullie dorp verbleef (gehoor CGVS, p. 7). Het is weinig aannemelijk dat u de persoon die zoveel indruk maakte in het dorp en op u en uw vader en aan wie jullie uw zus zouden hebben toevertrouwd niet bij naam zou kennen.

Wanneer u werd gevraagd naar namen van leden van de cultus die uw vader vroeger aanhing, reageerde u meteen dat u hun echte namen niet kent, maar wel de namen die ze kregen binnen de cultus (gehoor CGVS, p. 8). U kon echter slechts 2 van deze namen geven, en gaf aan de anderen niet bij naam te kennen (gehoor CGVS, p. 8). Dit is toch merkwaardig, omdat uw vader hoofdpriester was van de cultus (gehoor CGVS, p. 8) en u in deze cultus bent opgegroeid (gehoor CGVS, p. 5). Ook de namen van de 5 à 6 leden van de cultus die u in Lagos zouden zijn komen zoeken, bleken u onbekend te zijn (gehoor CGVS, p. 9).

Ook deze vage verklaringen over cruciale personen in uw asielrelaas roepen vragen op bij de waarachtigheid ervan.

Daarnaast kan het volgende worden opgemerkt over de houding van de Nigeriaanse autoriteiten tegenover rituele moorden en mensenoffers.

U verklaarde dat u vreesde ritueel te worden vermoord en geofferd door leden van een cultus. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat – hoewel rituele moorden en mensenoffers wel degelijk voorkomen in diverse (deel)staten van Nigeria – ook daadwerkelijk opgetreden wordt door de overheid en dat daders van dergelijke moorden en offers – waaronder zelfs prominente personen – ook worden veroordeeld (zelfs tot de doodstraf). In deze informatie is ook sprake van het optreden van de Police Command van Ogun State (de staat waar u woonde) naar aanleiding van de rituele moord op een 4-jarig meisje, waarbij 2 van de 3 verdachten werden aangehouden (zie informatie in het administratief dossier). Uw bewering dat niemand iets doet aan het fenomeen van mensenoffers en dat u geen weet heeft van bestraffing van mensen die mensen offeren (gehoor CGVS, p. 8) zijn dan ook in strijd met de werkelijkheid. Uw verklaring dat u geen aangifte deed van de moord op uw zus T.(...) door leden van de cultus omdat u denkt dat zij de politie zullen omkopen en dat u aan de politie zal worden uitgeleverd, is louter gebaseerd op uw veronderstellingen en rechtvaardigt geen internationale bescherming. Men zou immers verwachten dat u alles in het werk zou hebben gesteld om de verantwoordelijken voor de dood van uw zus te laten straffen en zodoende uw lot veilig te stellen. Dat u dat niet heeft gedaan, roept bijkomende vragen op naar de waarachtigheid van uw asielrelaas.

Er kan overigens – in het licht van voorgaande vaststellingen over uw leeftijd en geboorte- en woonplaats en in samenhang met uw verklaring dat u analfabeet bent (gehoor CGVS, p. 2) – worden opgemerkt dat ook ernstige vragen kunnen worden gesteld bij het profiel dat u van zichzelf ophangt als een ongeschoolde, minderjarige jongen die altijd in een dorp heeft gewoond. Uit het voorgaande is gebleken dat ernstige twijfels rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw beweerd (permanent) verblijf in het dorp Oke Moyin, alsook met betrekking tot uw beweerde minderjarigheid. Daarnaast kan uit hogervermeld schrijven van de DVZ (dd. 29 november 2010) worden afgeleid dat u bij registratie van uw asielaanvraag op 5 november 2010 vrij vlot Engels sprak en uw naam en geboorteplaats zelf noteerde, daar waar u tijdens het gehoor van 29 november 2010) beweerde analfabeet te zijn. De vaststelling dat u op 5 november 2010 vrij vlot Engels sprak staat in schril contrast met uw bewering voor het CGVS dat u enkel Yoruba spreekt en geen enkele andere taal (gehoor CGVS, p. 4).

De twijfels bij het door u opgehangen profiel zijn niet onbelangrijk, omdat u zodoende suggereert dat u niet bij machte was (want te jong, analfabeet en wereldvreemd) om in uw land daadwerkelijk iets te ondernemen tegen uw beweerde vervolging door leden van de cultus. Dit ondermijnt in bijkomende mate oprechtheid van uw verklaringen in het kader van uw asielaanvraag.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor wat de 2 door u voorgelegde documenten betreft, met name een Certificate of origin en een Certificate of registration of birth, beiden afgeleverd door de Ijebu-Ode Local Government werd hierboven – bij monde van de Dienst Voogdij - reeds opgemerkt dat deze documenten niet gelegaliseerd zijn. Bovendien kan de authenticiteit van het geboorteregistratiecertificaat worden betwijfeld in het licht van de vaststelling dat de geboortedatum die erop voorkomt zeer sterk afwijkt van de leeftijd die u volgens het in België uitgevoerde leeftijdsonderzoek blijkt te hebben (cf. supra). Voor wat het Certificate of Origin betreft kan worden opgemerkt dat hierop nergens de naam van het door u genoemde dorp Oke Moyin voorkomt, waar u volgens uw verklaringen nochtans permanent heeft gewoond. Dit roept eveneens vragen op met betrekking tot de authenticiteit van het document. U legde geen documenten voor waaruit uw reisweg van Nigeria tot België zou kunnen blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Met betrekking tot de tegenstrijdige en vage verklaringen omtrent zijn geboorteplaats en woonplaats tracht verzoeker aan de hand van zijn verklaringen aan te tonen dat zijn verklaringen niet incoherent zijn. Hij legt verder uit waarom hij niet meer informatie kon geven omtrent de cruciale personen. Tenslotte tracht hij te argumenteren waarom het invoeren van hulp bij de Nigeriaanse autoriteiten geen optie is. Hij licht toe dat een rapport van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) verwijst naar het geval van een rituele moord, wat contradictorisch is ten opzichte van het besluit van het CGVS, namelijk dat verzoeker hulp zou kunnen vinden bij de autoriteiten. Verzoeker wijst op de corruptie van de autoriteiten en stelt dat dit algemeen bekend is. Hij ging ervan uit dat zijn overvallers de politie zouden omkopen, waardoor hij geen hulp heeft ingeroepen van de autoriteiten.

Hij besluit dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging omwille van het behoren tot een sociale groep.

2.1.2. Verzoeker brengt per fax van 14 mei 2012 een certificaat van nationaliteit bij, gelegaliseerd door de FOD Buitenlandse Zaken te Brussel. Het origineel wordt getoond ter zitting.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Waar verzoeker beweert dat zijn verklaringen over zijn geboorteplaats en woonplaats niet incoherent zijn, en dat Oke Moyin een wijk is in het dorp Ishuwo, stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens het gehoor uitdrukkelijk verklaarde dat Oke Moyin een dorp is (stuk 3, gehoorverslag CGVS 14 februari 2012, p. 3). Verzoeker vermeldde op geen moment in de procedure dat Oke Moyin in Ishuwo gelegen zou zijn en staat dit niet.

Inzake het bijgebrachte certificaat dat uitgaat van de Nigeriaanse ambassade wordt vastgesteld dat door de ambassade geen doorgedreven onderzoek werd gedaan. Verzoeker, die ter terechtzitting werd ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, verklaart dat de ambassade in het kader van het onderzoek naar de gegevens van het "*certificate of nationality*" zijn voetbalcoach heeft opgebeld en hem gevraagd heeft of verzoeker een Nigeriaan is, waarop de voetbalcoach bevestigend heeft geantwoord. Het certificaat werd op deze informatie gebaseerd. Gelet op dit pover onderzoek dient aangenomen te worden dat het certificaat werd opgesteld op basis van verzoekers verklaringen, hetgeen de motivering inzake zijn geboorte- en woonplaats niet vermag te weerleggen.

Verzoeker vermeldt tevens dat het niet verbazend is dat hij geen enkele deelstaat kent, op Lagos na, aangezien hij maar tot zijn acht jaar naar school is gegaan. De Raad merkt te dezen op dat van een laaggeschoold persoon verwacht kan worden dat deze kan antwoorden op elementaire en eenvoudige kennisvragen omtrent zijn regio van herkomst.

Verzoekers betoog dat de geboortedatum bij de registratie van zijn asielaanvraag niet door hem zou zijn aangegeven, kan niet worden aangenomen. Hij toont dit namelijk op geen enkele wijze aan en beperkt zich tot deze blote bewering. Bovendien blijkt uit de begeleidende brief van de Dienst Vreemdelingenzaken dat verzoeker uitdrukkelijk verklaarde 19 jaar te zijn, zijn registratie zelf deed in een behoorlijk Engels en zijn eigen naam en geboorteplaats corrigeerde. Tevens blijkt dat verzoeker niet kan verklaren waarom hij inconsistente verklaringen aflegde met betrekking tot zijn leeftijd. Hij verklaarde bij de registratie van zijn asielaanvraag op 5 november 2010 (stuk 11, bijlage 26) 19 jaar oud te zijn. Op 29 november 2011 verklaarde verzoeker intussen 18 jaar te zijn (Verklaring, punt 4) en tenslotte verklaarde hij tijdens het gehoor van het CGVS dat hij noch zijn geboortjaar, noch zijn leeftijd kende (gehoorverslag CGVS 14 februari 2012, p. 2). Verzoeker gaf met andere woorden tijdens de registratie een bepaalde leeftijd aan, wijzigde deze bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarna een leeftijdsonderzoek gebeurde waaruit niet alleen blijkt dat hij gelogen had over zijn leeftijd bij de Dienst Vreemdelingenzaken, maar ook dat verzoeker meerderjarig is. Tenslotte verklaarde verzoeker tijdens zijn gehoor bij het CGVS niet te weten wanneer hij geboren was of wat zijn leeftijd is.

Verzoekers *a posteriori*-bewering dat de echte naam van de priester en van de leden van de voodoo cultus door niemand gekend was, kan niet worden aangenomen als reden voor het niet kennen van hun namen gelet op de vaststelling dat verzoeker blijkbaar onder de indruk was van deze publieke figuren in het dorp (gehoor CGVS, p.6).

Verzoeker toont niet aan dat hij door zijn jeugdige leeftijd geen bescherming zou kunnen krijgen of zich aan vervolging zou kunnen onttrekken elders in zijn land. Hij maakt op geen enkele manier aannemelijk dat hij, omwille van corruptie, geen bescherming zou kunnen inroepen van de nationale autoriteiten, maar beperkt zich eerder tot de stelling dat het "*algemeen bekend*" is dat de autoriteiten corrupt zijn. De hieraan gekoppelde bewering dat verzoeker over onvoldoende financiële middelen beschikte om de politie om te kopen en daarom geen hulp heeft ingeroepen, kan evenmin worden aangenomen. De Raad voegt hieraan toe dat de vermelding van het CGVS in de bestreden beslissing dat rituele moorden en mensenoffers voorkomen in diverse deelstaten van Nigeria op zich niet impliceert dat de autoriteiten geen hulp bieden bij het zoeken van bescherming; het CGVS bevestigde integendeel door middel van een concreet geval dat de autoriteiten optreden in geval van een rituele moord (stuk 13, Landeninformatie, 'Nigeria: prevalence of ritual murder and human sacrifice and reaction by government authorities' en 'Not only in Liberia, Ritual killing Nigeria').

De Raad stelt vast dat verzoeker er zich toe beperkt de motieven te betwisten of te vergoelijken, zonder concrete aanvaardbare of plausibele verklaringen aan te voeren die deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. Van verzoeker mag verwacht worden dat hij tijdens de asielprocedure eenduidige verklaringen aflegt over de feiten die de essentie uitmaken van zijn asielerlaas en de aanleiding waren tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst.

Aangezien de bestreden beslissing niet dienstig wordt weerlegd wordt ze, daar ze terecht en pertinent is, door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij beweert dat hij, indien hij terugkeert naar zijn land van herkomst, onderworpen zal worden aan een onmenselijke en vernederende behandeling die erin bestaat vermoord te worden door de leden van de vroegere cultus van zijn vader. Hij herhaalt dat hij geen bescherming kan genieten in zijn land van herkomst.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS